

Ove Nielsens prædiken sidste søndag efter helligtrekonger

Taler

Ove Nielsen
Sognepræst

Dato

9. februar 1941

Sted

Nørre Nissum Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst:**

Matthæusevangliet kapitel 20, vers 4

- 1 Naar man hører Lignelsen om Arbejderne i Vingaarden, er det let at forstaa, at
Lediggangen paa Torvet er et Billede paa det Liv, der leves uden Gud, og at
Arbejdet i Vingaarden er et Billede paa Livet i Troens og Lydighedens Samfund
med Gud, og saa er det da ogsaa ganske naturligt, at Lignelsen indeholder et
5 Kald til de Mennesker, som staar ledige paa Torvet, om at gaa ind i Vingaarden.

Torvet er et Billede paa det Liv, der leves uden Gud, og at Arbejdet i Vingaarden
er et Billede paa Livet i Troens og Lydighedens Samfund med Gud, og saa er det
da ogsaa ganske naturligt, at Lignelsen indeholder et Kald til de Mennesker, som
10 staar ledige paa Torvet, om at gaa ind i Vingaarden.

Men kan man da kalde alt Liv, som leves uden Gud, for Lediggang? Selvfølgelig
ikke paa den Maade, at de, der lever saadan, ikke bestiller noget; de kan godt
have meget travlt, ogsaa med Ting, som er nyttige her i Livet for en kortere eller
15 længere Tid, med der kommer ikke noget ud af al deres Travlhed, som har evig
Værdi.

Derfor er de efter Guds Maalestok ledige, thi de forsømmer det, som er det
inderste Formaal med Livet: at samle den Slags Skatte, som aldrig kan mistes.

20

Derfor er Guds Gerning blandt Mennesker et bestandigt Kald: "Gaa ogsaa I hen
i Vingaarden!" Og enten dette Kald møder Mennesker tidligt eller silde, saa er
det altid et Kald *bort fra et Liv*, som Gud holdes udenfor, og *ind til et Liv*, som
Gud er med i.

25

Men nu fortæller Lignelsen os, at der blandt dem, som fulgte Kaldet og gik hen i Vingaarden, var nogle, som ikke rigtigt forstod, hvilken Velsignelse det var for dem, at de blev friet fra Lediggangen paa Torvet.

30

De var nok gaaet ind paa at tjene Vingaardens Herre, men selve Arbejdet følte de mest som en Byrde, og det, der i særlig Grad optog dem, var Tanken om Lønnen. Det kom frem i deres Utilfredshed med, at Folk, som havde arbejdet mindre end de, fik samme Løn, skønt de selv fik det, der var lovet dem.

35 Der er Mennesker, om hvem man nok kan sige, at de har faaet Gud med i deres Liv, men der er alligevel noget forkert ved det hele. Det kan godt være en Alvorssag for dem at gøre det, de har forstaaet, er Guds Vilje, men de føler det først og fremmest som en Byrde.

40 Selve det, at Gud er kommet ind i deres Liv, er ikke umiddelbart en Kilde til Glæde for dem; det er snarere noget besværligt, noget man egentlig kun kan holde ud ved at tænke paa Lønnen i Evighed.

Den Tankegang har de taget med sig ude fra Torvet. Der er den saa almindelig
45 hvorfor jo ogsaa mange mener, at det er bedst at vente saa længe som muligt med at komme ind i Vingaarden.

Men det, som Gud kalder Mennesker til, er slet ikke det, at de skal præstere et vist byrdefuldt Arbejde, for at de saa siden – i en anden Tilværelse - kan faa en
50 Løn, der staar i passende Forhold dertil.

Gud kalder os til den ene Ting: *at være hos ham*, at have hjemme hos ham som Børn hos deres Far, som Arbejdere paa *Verdens bedste Arbejdsplads*, fordi selve Arbejdet er Livets værdifulde Indhold, selve det, at have Gud med i alle Livets Forhold, er det, der gør Hjertet glad og tryk og skænker en stadig fornyet
55 Forvisning om, at dette Livsindhold skal aldrig mistes, men det skal blive fuldkomment engang i Evigheden.

Den rette Arbejder i Vingaarden er da den, der har set saa dybt ind i sin Herres Kærlighed, at han har forstaaet, at det, som Gud er optaget af, er ikke at kræve
60 visse Præstationer af Mennesker, men at faa Lov til at fri os fra Lediggangens Tomhed og *give* os den lykkelige Lod at leve vort Liv i Samfund med sig.

Thi Gud Frelse er ikke en Lønudbetaling efter bestemte Tariffer, men en stor og uforklarlig Naade i Kristus Jesus, vor Herre; imod den, og lige saa uforklarlig for

den første som for den sidste.

-- Gaa ogsaa du hen i Vingaarden, øv dig i den Kunst, som gør dig til en ret Vingaardsarbejder: at sige Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres Jesu

70 Kristi Navn. Amen!

Kilde

75 Kristeligt Dagblad, Nr. 112, 45. Aarg. 9/2-1941

Kildetype

Dokumentation i avis, magasin e.l.

Tags

80 Danmarks besættelse 1940-1945, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 1900-tallet, Sidste søndag efter helligtrekonger

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/ove-nielsens-praediken-sidste-sondag-efter-helligtrekonger>

85

90

95

100